

MIKROKINEZYTERAPIA

Podstawy naukowe

Mikrokinezyterapia wywodzi się z następujących dziedzin naukowych:

- **embriologia** – głównie z embriologii szczegółowej, która zajmuje się różnicowaniem poszczególnych tkanek oraz rozwojem poszczególnych narządów,
- **osteopatia** – leczenie manualne zaburzeń funkcjonalnych organizmu, głównie zespołów bólowych układu mięśniowo-szkieletowego,
- **filogeneza** – pochodzenie i zmiany ewolucyjne organizmów,
- **organogeneza** – tworzenie się i rozwój narządów człowieka, polegające na wczesnozarodkowym różnicowaniu się i określonym przegrupowaniu jego komórek oraz tkanek,

- **kinezyterapia** – leczenie ruchem, zwane również gimnastyką leczniczą,
- **neurobiologia** – badania dotyczące układu nerwowego.

Skuteczność metody została potwierdzona w wielu badaniach klinicznych przeprowadzonych na terenie francuskich szpitali w Besancon, Lancy, Briey, Metz. Opracowane wyniki badań były przekazywane do ANAES (francuskie centrum gromadzenia wyników badań naukowych). Centrum Kształcenia Mikrokinezyterapii we Francji w Maison Ville na szkolenia w zakresie omawianej metody przyjmuje jedynie lekarzy lub fizjoterapeutów, którzy ukończyli studia wyższe. Powyższa zasada obowiązuje we wszystkich krajach, w których są organizowane kursy. Mikrokinezyterapia w Polsce została uznana za metodę komplementarną do klasycznych metod terapii przez Radę ds. Niekonwencjonalnych Metod Terapii Ministerstwa Zdrowia RP oraz uzyskała afiliację Polskiego Towarzystwa Medycyny Manualnej. Obecnie istnieje kilkanaście centrów szkoleniowych, zaś w Europie i na świecie wyszkolono kilka tysięcy specjalistów tej techniki. Terapia jest zgodna z założeniami ustanowionymi przez Ministerstwo Zdrowia we Francji. Nauczana jest we Francji, w Niemczech, Belgii, Luksemburgu, Włoszech, Hiszpanii, Portugalii, Rosji, Ukrainie, Austrii, Polsce, Izraelu, na Madagaskarze, Wybrzeżu Kości Słoniowej i w Brazylii. Francuski Instytut prowadzi centralny rejestr osób posiadających certyfikaty. W Polsce początki mikrokinezyterapii datuje się na 2000 r. Aktualnie w naszym kraju jest czynnych zawodowo kilkunastu certyfikowanych terapeutów (pełna lista osób posiadających kwalifikacje wydane przez Centrum Kształcenia Mikrokinezyterapii, Centre de Formation à la Microkinésithérapie(CFM) jest opublikowana na <http://www.microkinesitherapie.com/pl/kwalifikacje-terapeutow> oraz <http://www.microkinesitherapie.com/pl/listing3>). Pozostałe osoby albo nie ukończyły całości szkolenia, albo nie przystąpiły do egzaminów. Początkowo kursy były otwarte dla wszystkich, praktyka wykazała jednak, że brak podstawowych wiadomości o budowie i zasadach funkcjonowania ciała człowieka prowadził do wielu nieporozumień i błędów terapeutycznych. Ze względu na wymaganą niezbędną wiedzę oraz z uwagi na przepisy Unii Europejskiej metoda ta jest obecnie adresowana do fizjoterapeutów i lekarzy.

Mikrokinezyterapia – zastosowanie

Metoda wspomaga leczenie wielu chorób, usuwając ich przyczyny. Jest pomocna w zwalczaniu lub zminimalizowaniu różnego rodzaju dolegliwości bólowych, takich jak bóle kręgosłupa, stawów, głowy. Zmniejsza napięcie nerwowe, łagodzi objawy depresji. „Micro” wspiera profesjonalne zabiegi medyczne lub psychologiczne, co oznacza, że może współdziałać z innymi metodami leczenia. Nie może zastąpić leczenia. Przykładowe dziedziny medycyny w których mikrokinezyterapia jest pomocna:

MIKROKINEZYTERAPIA

Pediatrya
szok porodowy
mózgowe porażenie dziecięce
zaburzenia w rozwoju
wypadki
choroba mięśni
skolioza / asymetria
problemy behawioralne
ADHD, ADD
trudności z koncentracją
trudności w nauce
choroba psychiczna
niepełnosprawność intelektualna
Ortopedia / Traumatologia
wszystkie traumatyczne wydarzenia
złamania i stany po operacjach
urazy mięśni i ścięgien
choroby kręgosłupa
choroby zwyrodnieniowe i reumatyczne
przewlekłe bóle szyi i pleców
Neurologia
urazy mózgu
paraplegia
stwardnienie rozsiane
fibromialgia
nerwica
depresja
Zaburzenia czynnościowe / objawy psychosomatyczne
przy chemioterapii i radioterapii w przypadku nowotworów
bezsenność
migrena i bóle głowy
bóle niewiadomego pochodzenia
choroby zawodowe
bóle pooperacyjne
szumy uszne
zaburzenia wzroku
bezpłodność
stres
chroniczne zmęczenie
problemy emocjonalne

Geneza Mikrokinetyterapii

Twórcami tej metody są dwaj francuscy kinezyterapeuci: Daniel Grosjean i Patrice Benini. Zajmują się oni mikrokinetyterapią od lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku. Nazwa Mikrokinetyterapia pochodzi z połączenia znaczeń micro – mały, kinesi- ruch i therapie – leczenie, co znaczy leczenie małym ruchem.

Mikrokinetyterapia to niezwykle delikatny sposób pracy z ciałem. Metoda ta pozwala na usunięcie z ciała śladów urazów, jakich człowiek doznał w ciągu swego życia. Ciało ludzkie

MIKROKINEZYTERAPIA

posiada zdolności przystosowywania się do różnych sytuacji, a także zdolność do samoleczenia. Człowiek często doznaje różnego rodzaju agresji, takich jak toksyny, wstrząsy psychiczne, kontuzje itp. W większości tych przypadków potrafi poradzić sobie samodzielnie z usunięciem uszkodzeń. Jeżeli siła urazu jest większa niż możliwości obronne organizmu, to takie urazy są zapisywane w pamięci komórek ciała i pozostawiają coś w rodzaju śladu. W mikrokinetyterapii zwane są bliznami. Nagromadzenie się tego rodzaju blizn może spowodować pojawienie się choroby czy też bólu.

Mikrokinetyterapia pozwala odnaleźć ślady tych urazów na ciele pacjenta i za pomocą delikatnej stymulacji – tzw. mikropalpacji – usunąć je z pamięci komórek. Wówczas organizm uwolniony od śladów tych blizn odzyskuje siły do regeneracji, skupia się na wyleczeniu danej choroby czy usunięciu zaburzenia w funkcjonowaniu organu. Trwająca od dłuższego czasu choroba czy ból mijają całkowicie lub znacznie zmniejszają swoją intensywność. Z powyższych względów mikrokinetyterapię można stosować jako terapię profilaktyczną. Najczęstszą reakcją organizmu na uwolnienie go od śladów urazów jest ogólne odprężenie i senność.

Źródłem wiedzy o mikrokinetyterapii są połączenia organów wewnętrznych z odpowiednimi punktami na skórze. Określone części ludzkiego embrionu rozwijają się w narządy wewnętrzne, które mają połączenia z odpowiednimi punktami na skórze. Tworzą one swoistego rodzaju mapę. Stymulacja punktów na ciele powoduje reakcję w narządach wewnętrznych, mięśniach, tkankach. Zostają również zwiększone zdolności immunologiczne organizmu; wspomaga go to w zwalczaniu ubocznych skutków zażywania leków, czy też w chemioterapii, jak również przyspiesza proces samoregeneracji po urazach fizycznych i zabiegach operacyjnych.

Mikrokinetyterapia pomaga w przypadku depresji, nerwicy, migreny, oraz schorzeń o podłożu autoimmunologicznym. Jest bardzo skuteczna w terapii bólów kręgosłupa. Już po jednym zabiegu pacjent czuje ogromną ulgę, a w większości przypadków ból mija całkowicie. Dzięki łagodnemu i bezbolesnemu oddziaływaniu doskonale sprawdza się w terapii dzieci i niemowląt. Łagodzi lub usuwa wzdęcia, niepokój, alergie, choroby układu oddechowego oraz problemy ze snem.

W przypadku kobiet działa szczególnie rozluźniająco na układ nerwowy, usuwa bóle migrenowe oraz zaburzenia i bóle związane z cyklem kobiecym.

W przypadku mężczyzn pomaga w usuwaniu przeciążeń spowodowanych pracą zawodową, stresem, jak również w chorobach układu krążenia, układu pokarmowego (zgaga, zespół jelita drażliwego).

U sportowców pomaga w terapii bólów spowodowanych kontuzjami, usuwa przykurcze mięśni oraz zmęczenie i trudności z koncentracją.

Zabiegi mikrokinetyterapii powodują głęboki relaks mięśni i układu nerwowego, ułatwiają organizmowi regenerację, przywracają witalność oraz dobre samopoczucie.